

תורה אביגדור

איפה?

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

הנבחה תשפ"ג

"רבת את ריבם"

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

חֲנֻכַּה תִּשְׁפֹּג "רַבַּת אֶת רִיבִים"

בֵּית הַמִּדְרָשׁ דְּחֲסִידֵי הוֹרְקֵי הָיָה מְלֵא מִפֶּה אֶל פֶּה בְּאַלְפֵי חֲסִידִים וְעַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁגִּדְּשׁוּ אֶת הַ"פְּרָאֲנָצ'עס". כָּלֵם בָּאוּ לְטוֹל חֶלֶק בְּ"חֲנֻכַּה טִישׁ" הַמְּסֻרְתֵי שְׁעָרֶךָ כְּבוֹד קִדְּשֵׁת הָאֲדָמוֹ"ר מֵהוֹרְקֵי שְׁלִיט"א. חֲנֻכַּת זֶהָב עֲצוּמַת-מִמְּדִים עֲמָדָה בְּמִרְכָּז בֵּית הַמִּדְרָשׁ וּבַעֲרָה בְּאוֹר יְקָרוֹת. בְּאוֹר נִתָּן הָיָה לְחוֹשׁ בְּקִדְּשָׁה וְטִהָרָה שֶׁל הַמַּעֲמָד, וְהַצְּבוּר כָּלוּ שֶׁר נְגוּנֵי דְבָקוֹת וְהוֹדִיָּה לֵה' יַחַד עִם הָאֲדָמוֹ"ר.

ר' דְּבִי פְּרָנְקֵל נָצַח עַל הַתְּזַמְרֵת שֶׁנִּגְנָה בְּעַז, וְהַשִּׁירָה הַתְּעַצְמָה עוֹד וְעוֹד. וְאִז, נִעְמַד הָאֲדָמוֹ"ר לְכְבוֹד מַעֲמַד סִיבּוּב הַ"דְּרִידֵל" [סְבִיבוֹן] הַמְּסֻרְתֵי.

שִׁימֵי וְאִיצֵי גְרִינְבוּיִם רָעְדוּ מֵהַתְּרַגְּשׁוֹת בְּעוֹדֵם מְסֻתְפָּלִים עַל הָאֲדָמוֹ"ר הַמְּתַקְרָב לְסְבִיבוֹן הַזֶּהָב הָעֲנָקִי.

"אָרִי הוֹלְצִבְכֶּר סֶפֶר לִי שֶׁכֶּשֶׁהָאֲדָמוֹ"ר מְסוּבֵב אֶת הַסְּבִיבוֹן, הוּא תְּמִיד נוֹפֵל עַל הָאוֹת גִּי!" לְחַשׁ שִׁימֵי לְאַחִיו.

הָאֲדָמוֹ"ר נָשָׂא אֶת יָדָיו וְהִנִּיחָם עַל רֹאשׁ הַסְּבִיבוֹן, בְּעוֹד הַחֲסִידִים מְגַבִּירִים אֶת עֲצַמַת שִׁירְתָם הַנִּלְהַבֵּת. הָאֲדָמוֹ"ר סוּבֵב אֶת הַסְּבִיבוֹן בְּתַנוּעָה מְהִירָה, וְזֶה הַחֵל לְהִסְתוּבֵב בְּמִקוּמוֹ, לֵאלֹא כָּל תְּנוּדָה - וְלוֹ הַקְּלָה בְּיוֹתֵר.

"אֵי אֵי אֵי אֵי!" שָׂרוּ כָּלֵם יַחַד, בְּעוֹד הַסְּבִיבוֹן מְמַשִּׁיף לְהִסְתוּבֵב לֵאלֹא לְאוֹת.

"שִׁמְעֵתִי שֶׁבְּשָׁנָה שֶׁעָבְרָה הַסְּבִיבוֹן הִסְתוּבֵב בְּמִשְׁךְ קָרוֹב לְרַבַּע שָׁעָה!" אָמַר אִיצֵי בְּהַתְּלַהּבוֹת, בְּעוֹדֵם מְמַשִּׁיכִים לְהַבִּיט בְּתַדְהֵמָה בְּסְבִיבוֹן הָעֲנָק.

"וְאוֹ, הַתְּנַשֵּׁף שִׁימֵי. "רַבַּע שָׁעָה? אֵיךְ דָּבַר כֵּזֶה בְּכֹלל אֶפְשָׁרִי?"

"מְדַבֵּר בְּאֲדָמוֹ"ר מֵהוֹרְקֵי!" הַסְּבִיר אִיצֵי. "אֵתָה לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא 'בַּעַל מוֹפֵת' וְחוּץ מִזֶּה, מִן הַסֵּתֵם לְסְבִיבוֹן יֵשׁ מִרְכָּז כְּבֹד נְמוּךְ וְצָפוּף מְאוֹד, כִּי שִׁחֵק שְׁמוֹר הַמוֹמְנָטוֹם גּוֹרֵם לוֹ לְהִסְתוּבֵב בְּמִשְׁךְ זְמַן רַב מְאוֹד."

"זֶה מְמַשׁ נִס!" אָמַר שִׁימֵי בְּפִלְיָאָה.

"טוֹב, זֶה חֵק מְדַעִי, לֹא נִס," אָמַר אִיצֵי.

"גַּם הַטְּבַע וְהַמִּדַּע הֵם נִס! אֲבָל בְּכֹל מְקָרָה, הָאֲדָמוֹ"ר הוּא צְדִיק גְּדוֹל בְּיוֹתֵר."

"נְכוּן, כִּדָּאִי לָנוּ לְנִסוֹת וּלְקַבֵּל מִמֶּנּוּ בְּרָכָה."

"אפשר לנסות, אבל מן הסתם יהיה תור בארץ קילומטר, אמר שימי. "אבל אפלו אם רק נזכה להביט בפניו הקדושות - זו כבר זכות גדולה ביותר."

התזמורת השתתקה והשירה דעכה, ור' דבי פרנקל דבר אל תוך המיקרופון.

"רבויסי, אמר ר' דבי. "השנה, כבוד קדשת האדמו"ר שליט"א החליט להעניק את פרס 'העוסקים בצרכי צבור באמונה' לר' אנשל הולצבר. בשם החסידים וכל בני הקהלה הקדושה, אני מבקש להודות לר' אנשל על כך שנתן את כספי המעשרות שלו למוסדות הורקי. כמובן שכל יהודי מחיב לתת מעשר כספים, אולם אנחנו מודים לו על החלטתו לקיים את חיובו באמצעות תרומה לקהלתנו."

"ישר כח ר' דבי, אמר ר' אנשל בעודו נגש אל המיקרופון על מנת לקבל לידי את התעודת המעידה על זכייתו בפרס. "אולם ברצוני לתקן אותך בפרט אחד. איני סתם תורם את המעשרות שלי לקהלה. למעשה, איני רואה את הכסף הזה שאני תורם למוסדות הורקי כחלק מחיוב הצדקה המוטל עלי. אני נותן את הכסף הזה מפני שאני רוצה לעשות כן - לא מפני שאני חיב!"

בדיוק אז, סביבון הזהב החל להאט את סבובו ולהתנוודד אנה ואנה. ואז, מתוך תנודה ענקית ואחרונה, קרס הסביבון בקול רעש אדיר על האות ג'.

"טוב להודות לה!" שר הקהל הקדוש ופצח ברקוד סוער. השמחה וההתלהבות הרקיעו שחקים.

בשתמו הרקודים, נגש האדמו"ר אל המיקרופון ונשא את דברות קדשו בגדל קדשתם של ימי החנכה, והאריך בהלל והודאה להשם יתברך על הנסים והנפלאות שעשה וממשיך לעשות עם עם ישראל עד היום הזה.

"לפני שאסים", אמר האדמו"ר, "ברצוני להתייחס לדברים שאמר כאן קדם לכן ר' אנשל, כיצד תרומותיו הנכבדות למוסדותינו אינן באות מתוך חובה אלא מתוך רצון ואכפתיות.

"בתפלת 'על הנסים' אנו אומרים 'רבת את ריבם'. ויש לשאל, מדוע מלחמת החשמונאים נקראה 'ריבם', כלומר ריבו של עם ישראל? הלא היתה זו מלחמת ה'! לכאורה היה עלינו לומר 'רבת את ריבך'. באשר היהודים נלחמו כנגד היונים, הם עשו זאת למען ה', לא למען עצמם!

אלא הפשט הוא, שאותם צדיקים אהבו את ה' יתברך ודאגו לכבודו כל כף, עד שהריב הפך ל'ריבם' - הם לא נלחמו ברשעים מפני שהיו חיבים לעשות כן, אלא מפני שרצו לעשות כן!

"וכך ראוי לומר אודות חברינו היקר ר' אנשל. ר' אנשל אינו עובד את ה' רק מפני שהוא חיב - הוא רוצה לעשות כן, והוא עושה זאת מתוך אכפתיות ואהבה אמיתיים לה', לתורתו, וכמוכן, למוסדות הורקי.

"אני רוצה לברך אותך ר' אנשל, שהקדוש ברוך הוא יתן לך עוד שנים רבות של הצלחה, ברכה וקרבת אלקים."

ובכך סים האדמו"ר את דבריו והתיישב במקומו לקול שירת "לשנה הבאה בירושלים", וה' חנכה טיש" הגיע לסיומו.

שבת שלום ומברך!

צידה לדרך

המשנה אומרת, "עשה רצונו כרצונך" - מטל עלינו לרצות לעשות רצון ה'. התורה והמצוות אמורות להיות משהו שאנחנו רוצים!